

Villy Søvndal (SF):

Da jeg lyttede til skatteministeren, kom jeg til at tænke på et teaterstykke, jeg så engang. Det er skrevet af Bertolt Brecht og hedder »Mutter Courage«. Hun har en døvstum datter, der hedder Yvonne, og hun er ked af, at hun er døvstum – af indlysende grunde. Så siger Mutter Courage til hende, at det skal hun ikke være så ked af, for hun har den fordel, at hun aldrig får den dér indtrængende lyst til at bide tungen af sig selv, fordi hun har sagt noget, hun fortryder.

Jeg vil spørge, om ministeren genkender dilemmaet fra »Mutter Courage«, og om skatteministeren i virkeligheden ikke står i samme situation.

Det nytter altså ikke at snakke udenom. Det var et klart løfte helt uden forbehold, at hvis der var en socialdemokratisk ledet regering, kom EU-forbeholdene ikke til afstemning. Og det er sagt så tit, ikke kun af skatteministeren, men af stribevis af ministre, at alle, der har lyttet til debatten, måtte opfatte det som et klokkeklart løfte.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det fører jo ikke så mange steder hen, når det er sådan, at det, man siger, overhovedet ikke indgår i vurderingen af, hvad det er, vi diskuterer.

Jeg mener sådan set, jeg har givet et ganske klart svar. Jeg har også sagt: Den vurdering, jeg havde, hvis vi går tilbage til begyndelsen af 1998, af, hvornår en folkeafstemning kunne være aktuel, må jeg sige har ændret sig, bl.a. fordi 11 lande er gået sammen og det er et projekt, som efter vores opfattelse, efter manges opfattelse, vil være noget, der understøtter en positiv dansk udvikling.

Og derfor ville det da være, jeg vil næste sige at snyde vælgerne, hvis man sagde, at fordi der nu har været nogle vurderinger på et tidligere tidspunkt om, hvornår en afstemning skulle finde sted, så afholder man sig fra at give befolkningen den mulighed, som folkeafstemningen er.

Jeg synes et eller andet sted, det er lidt beskæmmende, at hr. Søvndal mener, at det er noget meget, meget slemt at spørge vælgerne, spørge den danske befolkning, hvad den mener om det afgørende spørgsmål, der er her. Der er én dommer i den her sag, og det er den danske befolkning. Den afgørelse, som den danske befolkning træffer, vil vi respektere, og det håber jeg i og for sig også at hr. Søvndal vil.

Villy Søvndal (SF):

Men det er jo netop derfor, det er interessant. Det var ikke mig, der gav garantien i sin tid. Det var skatteministeren, der gav garantien om, at der ikke kom nogen afstemning. Og vi har haft afstemninger. Nu er det tredje gang, vi stemmer om det samme tema, og jeg vil gætte på, at hvis man stemmer forkert, så kommer vi formentlig til det igen. Det vil sige, at et nej formentlig vil betyde, at ja-partierne vil prøve igen.

Men jeg synes, man udfordrer befolkningen, når man ikke anerkender, at på det område har vi haft en afstemning, at Danmark klarer sig udmærket med god støtte fra SF til regeringen i den nuværende situation, hvor vi står uden for ØMU'en, og at vi har en handlefrihed – det er vores politiske argument – som vi ønsker at bevare, og som formentlig også var Socialdemokratiets argument for i sin tid at lave forbeholdet. Ellers må man jo tro, at det kun var på skrømt, og det var det vel ikke.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det er jo sådan set godt at nå til et tema, vi kan blive enige om. Jeg er enig i, at Danmark klarer sig udmærket. Jeg er enig i den politik, som har været ført de sidste 7 år, og som SF bestemt også har sin positive andel i; det har for langt hovedpartens vedkommende været en succeshistorie.

Dér, hvor jeg tror vandene skiller, er måske i en forskellig vurdering af, hvad der skal til for at fortsætte succesen.

Efter regeringens opfattelse vil det at gå med i det fælles valutasarbejde ikke begrænse vores handlefrihed; det vil være en ekstra forsikring for, at vi har den nødvendige handlefrihed. Vi vil ikke kunne rendes over ende af valutaspekulanter over en dag eller en nat.

Og det er sådan en lidt forskellig vurdering, vi har. Det er jo en spændende diskussion, som vi får god lejlighed til at tage med hinanden i de kommende måneder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2285

9) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om den ny praksis i sager om sexovergreb på børn,